

L'educació: una eina imprescindible per encarar la "nova normalitat"

El curs vinent serà diferent també, ho hem d'assumir. Garantim els drets de salut, d'educació i laborals.

Tant si tornem al juny o al setembre, o si tornem de cop o esglaonadament, haurem d'assumir que tots i totes serem diferents i que aquesta **experiència** de pandèmia i de confinament ens haurà **canviat** emocionalment i racionalment. Si finalment tornem amb quinze alumnes per aula, ens haurem d'enfrontar a una **educació presencial i al mateix temps online** amb la complexitat que tot això comporta. A més hi haurà infants i joves que tindran dificultats afegides per la seva situació de bretxa tecnològica i sociocultural i **caldrà prendre mesures per compensar aquests contextos.**

Davant d'aquestes circumstàncies es pot veure ràpidament que no tenim ni prou personal, ni les tecnologies necessàries, ni les instal·lacions adequades, ja molt minvades per les retallades i per l'infrafinançament; un exemple a Catalunya hi ha més de 1000 barracots, aquestes aules encara són més petites que les ordinàries i no es podran assegurar les distàncies socials ni amb els quinze alumnes.

És per aquesta situació que des de la **federació d'educació de CCOO volem proposar unes línies de treball**, on caldrà posar molts més recursos i esforços, per compensar d'alguna manera la situació dura i incerta que estem vivint, sempre amb una mirada vers als professionals, l'alumnat i les seves famílies i, en especial, cap als més vulnerables. Tot això en una societat que s'haurà empobrit en aquests mesos d'aturada parcial de l'activitat econòmica, amb una despesa generalitzada per a la protecció de les persones més desfavorides i afectades per la crisi, i amb reducció dels ingressos per impostos.

El primer de tot ha de ser protegir la comunitat educativa tot assegurant **el dret a la salut, els drets educatius i els drets laborals**. S'hauran de convocar als Comitès de Seguretat i Salut per revisar els EPIs necessaris, la funcionalitat dels espais, els aforaments màxims, els protocols d'actuació, les mesures d'higiene, els protocols del transport escolar i adaptar-los a les necessitats de cada centre. Caldrà realitzar neteges més exhaustives i de manteniment dels espais dels centres educatius i de la resta d'equipaments del municipi per habilitar i organitzar les noves mesures preventives i de

seguretat. Caldrà, també, prendre les mesures oportunes per aquells professionals especialment sensibles davant la COVID-19, les embarassades, els més grans o amb patologies prèvies que el contagi pugui agreujar el seu estat de salut.

Davant d'aquesta crisi, hem de tenir molt en compte **els articles 28 i 29 de la "Convenció dels Drets de l'Infant"** del 1989, on queda molt clar que tots els infants i adolescents tenen **dret a l'educació**. Aquesta ha de ser obligatòria, gratuïta i s'ha de vetllar per donar les facilitats necessàries per a poder accedir a estudis postobligatoris. Aquests articles exposen que els objectius de l'educació han d'estar encaminats a desenvolupar la personalitat, aptituds i capacitats mentals i físiques, preparant-se per ser una persona responsable, pacífica i respectuosa amb les altres persones i amb el medi ambient. **Avui més que mai**, és necessari que aquests objectius s'assoleixin.

És per això que des de CCOO proposem **aquest decàleg** si ens en volem sortir com a societat, sense deixar ningú enrere, perquè ja ens hem adonat que no es tracta de competir sinó de col·laborar.

1. Haurem d'**escoltar** activament als professionals de l'educació, a l'alumnat i a les famílies: fent una fotografia (avaluació inicial) del que ha passat durant aquests mesos. Haurem de reprendre els **vincles** personals, tot planificant programes d'educació emocional, on es tinguin en compte totes les situacions que ha viscut l'alumnat (pèrdua de familiars, pèrdua de feina d'algun familiar, les pors viscudes, tristesa, ràbia i tota l'angoixa que s'ha generat durant aquests mesos...). S'hauran d'incorporar més professionals per dur a terme aquests suports, com mestres d'educació especial, psicopedagogs...

2. Haurem de tenir en compte que lligat a l'aspecte emocional, també hi ha **una afectació somàtica que guarda relació amb l'aspecte purament físic**: infants i joves que han viscut el confinament en una llar petita i/o amb molts membres poden haver desenvolupat hàbits de sedentarisme per la disminució de l'activitat física, la qual cosa pot anar lligada a un abandonament d'hàbits saludables i una dolenta alimentació, tot això pot provocar sobrepès i obesitat. Convindrà, doncs, potenciar l'exercici físic i les activitats a l'aire lliure, perquè pot haver-hi casos greus d'hipovitaminosi, sobretot de vitamina D, en la que ja és comú tenir mancances i que pot comportar sobretot sensació de cansament en els nens i nenes. Proposem que es portin a terme **programes específics i un seguiment sobre l'activitat física**. Per tots aquests motius i davant d'aquesta crisi sanitària caldrà disposar d'una infermera escolar a cada centre, tant per atendre emergències sanitàries, com a l'alumnat amb malalties cròniques complexes, com per fomentar **l'educació per a la salut**, tan essencial en aquesta pandèmia.

3. Haurem de potenciar i tenir cura de la **xarxa educativa de l'entorn**: els centres educatius, casals, ludoteques, i la resta d'equipaments de la mateixa zona educativa. Aquest ha de ser un punt important perquè tota la comunitat educativa surti reforçada, si som capaços d'entendre que una de les claus de l'educació és treballar en la mateixa direcció amb tots els agents educatius.

4. Haurem d'entomar aprenentatges i competències no treballades el curs 2019-20 i adaptar les programacions al nou curs, tot assumint que hi haurà aprenentatges que haurem de deixar de fer i d'altres que s'hauran après durant aquesta vivència. A més a més, caldria potenciar aspectes que aquesta crisi

ens ha posat a davant: **l'educació per un desenvolupament sostenible**, la valoració de treball de les cures, la **igualtat de gènere**, les **noves tecnologies per fomentar la producció del coneixement**, el pensament crític, la corresponsabilitat, la competència intercultural i sobretot un pensament humanista i filosòfic que permeti formar persones solidàries i amb un sentit col·lectiu de la vida. Per tot això caldrà impulsar la **formació permanent** del professorat i de la resta de professionals amb **partides pressupostàries reals i dins de l'horari laboral**. Tenint com prioritaries les eines TIC i TAC, educació emocional, educació per la sostenibilitat i l'emergència climàtica...

5. Haurem de detectar encara més **l'alumnat més vulnerable** amb esclatxa social, emocional o digital i dissenyar programes d'acompanyament personalitzats. Els col·lectius a qui hem de donar una atenció especial i adoptar mesures per compensar les nombroses desigualtats són: l'alumnat amb necessitats educatives especials, alumnat nouvingut, alumnat que ha patit la pèrdua d'un ésser estimat... per atendre amb qualitat i equitat a aquest alumnat hem d'assumir que s'han d'incrementar les plantilles de docents i de la resta de professionals de l'educació (logopedes, TEIs, TISs, EEE, fisioterapeutes, treballadores socials...) prioritàriament en els centres d'alta i màxima complexitat. Hem de recordar que les **educadores de residències** de persones amb discapacitat han estat treballant des del primer dia d'aquesta crisi i volen tenir un reconeixement especial i igual que per a la resta de treballadors i treballadores essencials.

6. Haurem de tenir especial cura de l'alumnat que **canvia d'etapa** i a vegades de centre, per exemple de sisè de primària a primer d'ESO, cuidant el traspàs d'informació més que mai sobre la situació de l'alumnat i de les seves respectives famílies. En aquests moments es fa necessari un traspàs d'informació que tingui en compte aspectes que fins ara no eren primordials, prioritzant-los sobre altres que són purament acadèmics.

7. Haurem de **posar en valor altres espais educatius** que fins ara no se'ls ha donat el valor que han de tenir en una educació transformadora com per exemple: l'educació de les arts, l'educació física, l'espai del migdia (menjadors escolars), educació del lleure (les extraescolars de les tardes, els casals, les colònies, els esplais...) fins ara eren considerats ensenyaments menors però que, arran d'aquesta crisi, la societat s'ha adonat que són ensenyaments **essencials**.

8. Haurem d'**implicar tota la societat**: els diferents departaments del govern (treball i afers socials, sanitat, cultura...) diferents administracions (ajuntaments, diputacions, consells comarcals, centres de normalització lingüística, biblioteques, museus...) i per això que demanem **una coordinació interdepartamental** per poder fer efectives aquestes polítiques educatives.

9. Haurem de treballar més conjuntament amb **les famílies**. Fent seguiment personalitzat, oferint espais de participació per tenir-les en compte dins de la xarxa educativa. Caldria potenciar les "**Escoles de Famílies**" i la formació en habilitats parentals en edats primerenques. Respecte a la possibilitat que el

curs vinent l'alumnat redueixi la seva presència als centres i incrementi l'activitat educativa a casa, caldrà buscar **mesures que facilitin la conciliació familiar i laboral** de les famílies i, també, s'haurà d'evitar que les cures dels infants recaiguin només en les dones. Trobar i implementar aquestes mesures serà un deure de tots els poders públics i del conjunt de la societat.

10. Haurem de tenir cura especialment de les etapes del 0-3 i dels estudis postobligatoris (formació professional, batxillerats, universitaris ...) per potenciar la igualtat d'oportunitats que per les seves especificitats són més sensibles als moments de crisi econòmica i que donen serveis molt necessaris al conjunt de la societat. En l'**etapa 0-6** s'hauran de concretar molt les mesures de seguretat per les característiques d'aquesta franja d'edat on el distanciament físic és impossible. Les administracions hauran de garantir la quantitat de places suficients i vetllar per la gestió de la matrícula per tal d'assegurar el manteniment d'aquesta oferta educativa. Sobre la **Formació Professional proposem un Pla de Xoc** amb mesures extraordinàries pactades amb els agents socials per fer front a l'escenari postcrisi, el previsible retorn al sistema educatiu (FP) de moltes persones, la dificultat per trobar empreses de pràctiques i inserir-se, l'augment de ràtios, la lluita contra l'AEP (que ha pujat 2 punts el darrer any, 19%) del més alt d'Europa i la manca d'orientació, a manca d'oferta pública i de recursos de l'IOC... tot això cal que vagi acompanyat d'un increment de personal i recursos per garantir l'èxit i evitar que augmentin les desigualtats que hi ha en aquesta etapa. Pel que fa a les **universitats** caldrà augmentar les plantilles de PDI i de PAS per donar un suficient servei i baixar les taxes universitàries.

A tot el sistema educatiu caldrà **prioritzar la reducció de ràtios**, tant en els cursos amb alumnat més petit, ja que els hi costa mantenir les distàncies de seguretat, com a la resta per seguir les separacions recomanades. Hem de garantir la **seguretat** dels infants i dels mateixos professionals, donat que als centres educatius haurem d'acostumar-nos a relacionar-nos de manera diferent i segura mantenint les distàncies.

És per tot això que demanem ara **més que mai diàleg social** on es construeixin consensos amb tota la societat. Els governs han de posar els mitjans necessaris per **incrementar el pressupost d'educació i no deixar que es perdi cap lloc de treball**. És per això que demanem que aquest decàleg es faci realitat i així aconseguir superar les dificultats que aquesta emergència sanitària ens ha portat als nostres pobles i ciutats. Si alguna cosa hem après durant aquests mesos, és que hem de posar més mitjans en **allò que és essencial, i el dret a l'educació ho és i els seus professionals ho són**. Només el fet col·lectiu ens ajudarà a sortir d'aquesta crisi, i quan sortim tots i totes serem més pobres, almenys la classe treballadora, però el que hem d'aconseguir és **no deixar a ningú enrere** perquè si ho fem, haurem fracassat com a societat. El nostre objectiu sempre és caminar cap a un món més just i inclusiu, ara tenim una oportunitat, aprofitem-la.

+ Informació:
educaccio.cat